

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan sveder, izmimi nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vsa leta 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brém pošiljanja na dom za vse leta 18 gld., za četrt leta 8 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za osnanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se osnanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnistvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, osnanila, t. j. vse administrativne stvari.

Justične razmere na Kranjskem.

(Govoril g. dr. Ivan Tavčar na občnem zboru „Slovenskega društva“ v Ljubljani dne 15. t. m.)

Slavni občni zbor! Raba slovenščine pri sodnih uradih zjamčena je v členu 19 ustavnega zakona. Tam je tudi izrečeno, da ima slovenščina po slovenskih pokrajinah pri uradih z vsakim drugim jezikom jednako pravico. Ta pravica je velevažna za napredek našega naroda in v prvi vrsti je to politična pravica. To izhaja že iz tega, da se, odkar smo se podali v politične boje, borimo v prvi vrsti za enakopravnost jezika pri uradih in pred vsem pri sodnih uradih. Slovensko društvo kot politično društvo poklicano je torej, da s paznim očesom čuva nad tem, da se slovenščini pri uradih ne godi krivica. Res, da so se od tistega časa, ko je pri deželnem sodišči v Ljubljani posloval svetnik z načelom, da se ima vsak slovenski list že zategadelj zapleniti, ker je tiskan v slovenskem jeziku, razmere izdatno zboljšale. Ali navzlic temu opazujemo, da se posebno v zadnjih časih jame kopljejo slovenščini pri justičnih uradih in da mora še zmiraj zavzeti nekako sramotno mesto, prav kakor pastorka, za katero v hiši nikdo ne mara. Izdajajo se ukazi v malo važnih zadevah, ki nimajo drugega pomena, nego da dražijo narod slovenski in da mu vsiljujejo prepričanje, da se naš jezik pri sodiščih ne ljubi in da ga odločilni faktorji le neradi gledajo na tistem mestu, kamor se je po trudapolnih naporih povzpeli. Mržnja se obrača proti slovenščini in mi si — ko je sedaj vendar vsakemu očito, da večja veljava slovenščine pri sodnih uradih ni bila justici v kvar nego v korist — te mržnje drugače tolmačiti ne moremo, kakor da izvira iz nasprotnega nam političnega prepričanja. Res je, da je pravosodje tako vzvišeno, da bi do njega ne smeli segati razljučeni valovi političnih preprirov in iz vsega srca želimo, da bi politika zginila iz naše justice, bodisi na oni, bodi si na drugi strani. To pa je smoter, ki se brez težave doseči da. Nemščini njene veljave nikdo ne jemlje in tem lažje bi se s slovenskim narodom na tem polju sklenilo primirje, ko je vendar tako ponižen, da si svojih želja v sedanji dobi

do notranjega slovenskega uradnega jezika niti v mislih vzdigniti ne upa! Odkritosrčno bi se moralo sprejeti načelo, da ima v zunanjem poslovanju slovenščina pri sodnih uradih do zadnje pike ravno toliko oblasti, kakor nemščina in da nikakor ne gré, da bi sodni funkcionarji pri vsaki priliki kazali, da jim je nemščina ljubša od slovenščine, in da zategadelj čutijo potrebo, da pri vsaki razpoki tlačijo nemščino na dan, prav kakor bi niti jeden akt brez nemščine obstati ne mogel! Sprejeti bi se torej moralo zgoraj omenjeno načelo in izvršiti bi se tudi moralo brez slabe volje in odkritosrčno! Potem bi pravosodna vprašanja takoj izginila iz političnih razgovorov in preprirov. Omenjeno načelo pa bi se tem lažje sprejelo, ker je vendar naravno, da slovenščina pozicije, kojoj sedaj pri sodiščih zavzema, nikdar več zapustila ne bode in da so le prazne sanje, če nekateri sodni funkcionarji nam nasprotnega političnega mišljenja upajo, da se bode tukaj dala doseči še vedno kaka „restitutio in integrum“. Danes mi je nekoliko spregovoriti o tem, da pomirja na pravosodnem polju še vedno ni pričakovati, ker se še vedno na mnogih mestih greši proti zgoraj omenjenemu glavnemu načelu, ker se še vedno na mnogih mestih misli, da je slovenščina pri uradih gola in prazna šala, ki bode polagoma samo sebe pogoltnila. Le nekatere slučaje hočem na tem polju omenjati. Napisi pri uradih so pomenljivi in ker so uradi za ljudstvo namenjeni, naj se kažejo ti napisi v takem jeziku, da jih ljudstvo umeti more. Obilo je še sodišč, kjer se šopirijo še samo nemški napisi. Kjer se kaj tacega nahaja, naj se to naznači slovenskemu društvu in oziroma njegovemu odboru, da vložijo primerno pritožbo na primernem mestu. Tudi drugi za javnost prepomenljivi razglasi obesa se po sodnih stenah mnogokrat izključno le v nemškem jeziku. Zapovedano je, da so pri sodiščih prve inštanije javno razobešena imena sodnikov in zagovornikov. Ta zapoved storila se je gotovo v interesu strank, ker je v kazenskih zadevah dostokrat važno vedeti, kdo me bode sodil in kdo naj me zagovarja. Pri deželnem sodišči v Ljubljani so sodniki in zagovorniki bodi si v lopi sodnega dvorca, bodi si v porotni dvorani in drugih sobah izključno

le v nemškem jeziku razobešeni, prav tako, kakor da imajo z deželnim sodiščem Ljubljanskim samo trdi Nemci opraviti in kakor da bi Slovencu nikdar ne bilo na tem ležeče, kakega sodnika naj odkloni in kakega zagovornika naj si izbere! Če opazujemo kaj tacega pri prvem sodišču v ogromni meri slovenske kronovine, pri tem nimamo občutka, da mora justica radi tega propasti. Pač pa imamo občutek, da je to vdarec slovenskemu jeziku, kojega tudi pri takih malenkostnih zadevah nočejo spoštovati. In ravno take malenkosti povzročajo nervoznost in povzročajo v prvi vrsti, da se justica z veliko strastjo in ognjevitostjo vlači in vpleta v politične diskusije. Omenjeni slučaj pa naravnost nasprotuje tudi slovenskemu značaju bele Ljubljane, kjer prebiva dosti več Slovencev, kakor Nemcev. Odbor političnega društva je torej mnenja, da mu tudi pri taci rečeh manjše veljave ni molčati in sklenil je, da se vložijo pritožba do nadsodiškega predsedstva s prošnjo, da odpravi zgoraj omenjeni nedostatek pri deželnem sodišči v Ljubljani. K temu sklepu prosi Vaše pritrditve! Mnogokrat se pod pretvezo, da to zahteva notranji uradni jezik, ravno ta notranji uradni jezik zlorabi v namene, da se privleče nemščina v čisto slovenske spise. Znano je, da morajo notarji kot sodni komisariji zapuščinske akte z nemškim poročilom predložiti zapuščinskemu sodišču. Sodišča pa potem ne rešijo slovenskega akta, ampak v nemškem jeziku rešijo nemško poročilo notarjevo, ter ravno s pomočjo tega nemškega poročila opravičijo končni in sklepni korak, to je nemško prisojilno listino, s katero zapečatijo v slovenskem jeziku razpravljeni zapuščinski akt. Zgodi se torej, da stranke dobé nemško prisojilno listino, če tudi se je poprej vse v slovenskem jeziku razpravljalo. Kaj tacega se je pripetilo še celo pri deželnem sodišču v Ljubljani. Tudi je znano, da imajo sodni slugi ukaz, da eksekucijske zapisnike v nemškem jeziku predlagajo sodiščem in vsled tega se pripeti, da sodišča te zapisnike v nemščini rešujejo in da dobivajo stranke nemške odloke, da si je cela druga pravda vodila in dognala se v slovenščini. Dostikrat se prigodi, da naprosi sodišče drugo sodišče, da naj izpraša te ali one priče, ki slučajno prebivajo v okrožju

LISTEK.

Dvojna ljubezen.

Izvirna novela iz domačega življenja.
Spisal A. Hasverus V.

Ko sam sedim zamišljen v tihi koči,
Kaj poje, vabi, čuj! takó ljubó?
O jaz poznam ta glas! V božični noči
Zvonovi mili vabijo takó.

Stritar.

Bilo je novo leto. Sneg je naletaval ter belil dól in plan. Po Zagrebških ulicah bril je mrzel veter metáje kaj neprijetno ledene snežne zvezdice ljudjem v obraz. V mraku sem koračil proti svojemu domu. Prišedši v sobo naložil sem še nekaj polén na žrjávico v peči in jel pregledovati došla pisma.

Čestitke — prazne besede, mislil sem, kdo pač resnično želi samotarju sreče! Tesno mi je postajalo pri srcu, ko sem premišljal, da skoraj vsi moji gratulante praznujejo novega leta dan v krogu svojih obitelji, tisti pa, kogar so se spomnili s svojimi vošili, praznuje novo leto v družbi mrtvih pismenk in tužnih spominov... Pregledal sem počasi vsa pisma, dopisnice in vizitke, le majhen listič ležal je še na mizi. Pisava napisa na zavitku mi je bila

popolnoma neznana, odprem, a čudno! Na zlato obrobljenem lističu bili sta z drobnimi črkami samó dve vrstici napisani, podpisa ni bilo nič, niti drugega znaka, vrstici pa sta slovéli:

„Naj moj duh te zopet vidi
Zlata zvezda, srečnih dnij!“

Čudna čestitka k novemu letu, mislil sem, in dihal vónj šmarnic, s katerim je bil napojen drobní listič in ki je zdaj mamljivo duhteval po samskem mojem domu. Nehoté sem se zamislil v minole čase, v daljni, nepozabni, krasni nekdanji moj raj. Upihnil sem svetilko ter pred pečjo sedé dolgo, dolgo v ogenj zrl, domišljija pa mi je stvarjala čudne podobe in prizore, spominjaje me živo na kraj, odkoder mi je izvestno došel ljubi listič s čudno željó... Videl sem se zopet na holmcu tam v zeleni spodni Štajerski! Videl sem zopet belo cerkvico, stoječo takó veličastno na zelenem hribu, videl senčnate dôle in s trto nasajene bregóve, šumeče gozde ter razprostrana polja in s cvetjem posute livade! Mrak je legal zopet na zemljo, kakor nekdanj, soluce je zahajalo za slikovito hrvaško hribovje, iz stolpa ljube mi cerkvice pa je zadonel zvon oznanjajoč „Ave Maria!“ Zavladala je noč, zvezdicam na nebu so pa angelji prižigali luči. Tibo, tiho je bilo, le cvrček dramil je nočno tišino s svojimi glasi. Utopljen v

zlate sanje, kakeršne polnijo mlade glavé, vračal sem se često za pozne ure proti domu in to po stezi, vodeči mej vinogradi. Kraj steze, ki vodi v bližnje mesto, stala je lepa hiša, kamor se je preselil iz svojega mestnega stanovanja moj prijatelj dr. Vid Jug, pristav okrajnega sodišča. Pri njem sem se oglasil vsak večer, ž njim preživel nepozabne ure, od njega učil se ljubiti dom in narod svoj nad vse, on bil mi je vzor možá, kakeršnih sem malo v življenji našel. Bila sva si iskrena prijatelja; le meni je bilo znano, kako neznosno gorjó je domovalo v njegovem srcu in čudim se še danes, kakó je zamogel takó junaško izruvati Amorjevo pušico iz svojega srca ter pokopati jedino svojo ljubezen v grob pozabe. Prav spomin na to njegovo nesrečno ljubav obudil mi je danes listič nežnih rok takó živó, da sem mislil, ka živim zopet one srečne in nesrečne dni s prijateljem svojim in njega „zlato zvezdo!“...

Glasen pók me je vzdramil iz teh sanj. V peči razpočila je grča, iskre so se razletele ter čudežno razsvetlile sobo, a samo za trenotek, hipno so zatemnele, v duši moji pa je ostalo svetlo. Duhteče pisemce s svojo čudno željo me je začaralo, da zopet živim nekdanje življenje ter čitam v knjigi življenja mojega prijatelja.

naprošenega sodišča. Tuje sodišče naprosi se k temu, ker kakor pravijo to zahteva notranji uradni jezik, v nemščini. Posledica pa je potem, da naprošeno sodišče reši nemško pisano rekvizicijo v nemškem jeziku in da dobé stranke nemške odloke, priče pa nemška vabila, da si je pravda čisto slovenska. Tako in jednako se pleza po tankem debelci notranjega uradnega jezika, ter se skoraj za vsako slovensko pravdo odpirajo vratica nemškemu jeziku, o katerem se hoče s tem dokazati, da ima tudi v zunanjem poslovanju več pravic pri sodnih uradih kot pa naša domača slovenščina. Ta praksa in oziroma te manipulacije pravosodju prav čisto nič ne koristijo. Samo nas Slovence razburjajo, ki moramo jezik za zobmi tiščati ter molče prenašati poniževanje slovenskega jezika. Slovensko društvo in oziroma odbor obrača se s tem do slovenskih strank in v prvi vrsti do narodnih pravnih zastopnikov, da naj vsak jednak še tako neznamenit slučaj naznanijo odboru slovenskega društva, da se bode takoj vložila primerna pritožba do justičnega ministerstva in če treba tudi do predsedstva višjemu deželnemu sodišču v Gradci! Ali tudi v važnejših zadevah se greši proti slovenščini. Le-tá si je v zadnjih letih prisvojila vsa sodišča na Kranjskem, zategadelj se človeku skoraj neverjetno zdi, da se še vedno nahajajo sodišča, ki napravljajo slovenskim kmetom nemške zapisnike. Stranka ne umé niti besedice nemške, ali ko pride k sodišču, pusté jo govoriti v nemškem jeziku, ker se dotičnemu funkcionarju ne zljubi kovati zapisnik v slovenščini. Na tem polju odlikujejo se posebno tisti mlajši uradniki, ki svojega nemškega mišljenja nikjer ne zakrivajo, ki po sodnih spisih s slovenščino burke vganjajo in od katerih nam je še mnogo hudega pričakovati, če jih ne bodedo takoj sedaj po prstih okrcali, ko pričenjajo svojo karijero. Ti slučajji so torej posebno važni in naprošene so vse slovenske stranke in naprošen je vsakdo, da naj našemu društvu nemudoma naznani, če je pri kakem sodišču zasačil nemški zapisnik, kojega so zapisati dali trdemu slovenskemu kmetu. Odbor slovenskega društva pa je pripravljen v vsakem slučaju pritožiti se do pristojne instancije. Sedaj, ko imamo slovenščino pri vsakem sodišču, prigodi se mnogokrat, da se na nemško tožbo toženec brani v slovenskem jeziku in nasprotno, da se na slovensko tožbo toženec nemško zagovarja. Dobivajo se akti, ki so izključno slovenski, pa tudi akti, ki so izključno nemški. V sredi pa se nahaja mnogo aktov, ki so dvojezični. Ravno radi zadnjih aktov imeli smo v preteklem letu boj, v katerem je narodna stranka propadla. Rešiti se je imelo vprašanje, v katerem jeziku naj se izda sodba v dvojezičnih pravnih. Zahtevali smo, da naj se jezik sodbe ravna po tožbi; to se pravi, tožniku naj je dana vselej pravica, da dobi sodbo v tistem jeziku, v kojem je tožil; nemški tožbi sledi naj nemška sodba, slovenski pa slovenska. To načelo je tako naravno in tako pravično, da bi človek menil, da ni skoraj mogoče, da bi sodišča drugače postopala. In vender se je zgodilo! Pri nas velja načelo, da se na nemško tožbo vselej izda nemška sodba, če se je toženi tudi v slovenskem jeziku branil, da pa se na slovensko tožbo, če se je toženi nemško

I.

Zima je. Debel sneg pokriva trg malega mesteca na spodnjem Štajerskem. Tik jednonadstropnih čednih hiš odmetali so sneg, da se zamorejo po kamninih, s peskom posutih ploščah sprehajati uradniki sodišča, davkarje, odvetništva in beležništva in sploh ljudje, ki imajo časa in volje zato.

Ravno je v zvoniku mestne župne cerkve odhila osma ura, ko se na koncu trga izza vogla velike hiše, na pročelji katere se sveti z zlatimi slovami ime: „Gostilna pri zlati srni“, prikaže mlad mož. Prižiga si smodko, pogled mu pa motri okoli. A tudi na njega se marsikatero oko radovedno upré, saj je tujec in kot tak prijeten predmet opazovanju malomestnih ljudi. Pri vodnjaku sredi trga stoji nekaj mladih služkinj, živó kramljajo in pozabijo, da so prišle po vodo, od strani se pa zvedavo ozirajo po lepem mlademu gospodu, ugibaje: kdo more to biti? Tujec se malo zmeni zanje, hodi sémtertja, spušča oblačke tobaka v mrzlo jutro, le nekako presenečeno gleda za šolsko deco idóčo mimo njega, ker ga pozdravlja s „Küss' die Hand!“ Prišel je zopet do „zlate srne“, ko stopi iz prostrane veže gospod srednjih let, zavrt v kožu in s polhovko na glavi ter ga veselo pozdravi: „O, gospod doktor, že na nogah! Dobro jutro!“ (Dalje prih.)

zagovarjal, izda tudi nemška sodba. Tukaj so torej razmere take, da ima nemščina celo pravico na svoji strani, slovenščina pa nobene. Nemški tožnik in nemški toženec, oba dobita nemško sodbo v roke. Slovenski tožnik in toženi pa nikdar ne, če se je le nasprotnemu advokatu poljubilo zapisati jedno ali dve nemški besedi v zapisnik! Pritoževali smo se, ali tudi najvišji sodni dvor stvari ni hotel predrugačiti. Mi dotičnih odločb nečemo kritikovati, ali toliko smemo pač izreči, da nikakor ne moremo umeti, čemu se dela tukaj razlika med nemško in slovensko stranko. In konečno, če se je že hotel doseči vrhunec pravice in objektivnosti, naj bi se bilo dekretovalo, da se ima v takih slučajih v obeh jezikih izdati sodba. Ali na to se niti mislilo ni, in slovenščina se je v kot potisnila in nemščina je triumfovala. Kakor rečeno, mi dotičnih odločb nečemo kritikovati, ali gotovo je, dokler bodo izdajale se take odločbe, je absolutno izključeno, da bi justica in politika pri nas ne hodili roko ob roki in nemogoče je, da bi posebno naši državni poslanci v parlamentarnih debatah o naših pravosodnih razmerah molčali. Pa tudi slovensko društvo ne smé in ne more molčati in odbor je zategadelj sklenil, da zbere kolikor mogoče vse slučaje, v kojih se je vzlic slovenski tožbi izdala nemška sodba in da jih predloži justičnemu ministerstvu, da bode ukrenilo, da naj se pri dvojezičnih pravnih ravna po tožbi ali pa, da naj se izda v obeh deželnih jezikih. Odbor usoja se torej predlagati, da občni zbor odobri to-le resolucijo:

Občni zbor „Slovenskega društva“ izreka svoje prepričanje, da slovenski jezik pri sodnih uradih še vedno nima tiste veljave, katera mu je zajamčena v členu 19. znanega ustavnega zakona; odbor društva se pooblašča, da zbira vse slučaje, pri katerih se je kršila veljava slovenščini po tem ali onem sodnem funkcionarju in da vlaga primerne pritožbe do pristojne instancije. Že sedaj pa se tudi odobri sklep odborov, da se je pritožiti na predsedstvo višjemu deželnemu sodišču v Gradci radi tega, ker deželno sodišče v Ljubljani imena sodnikov in zagovornikov v porotni dvorani in drugih sodnih prostorih ne da razobesiti v slovenskem jeziku; istotako se odobruje sklep odborov, da se je s pritožbo obrniti do justičnega ministerstva, koje naj ukrene, da imajo naša sodišča pri pravnih, v obeh jezikih razpravljenih, izdajati sodbe v jeziku tožbe ali pa v obeh deželnih jezikih.

Kakor smo že poročali, bila je ta resolucija soglasno in navdušeno sprejeta.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 17. januarja.

Bodoča večina.

Danes se je sešel državni zbor a položaj je še vedno tiati, kakor je bil pred Božičnimi prazniki. Včerajšnja „Montagsrevue“, katera dobiva svoje informacije naravnost iz ministerstva, zatrjuje sicer, da bo parlamentarna večina v kratkem skovana ali „N. W. Tagblatt“ pravi z ozirom na to oficijozno poročilo, da to ni res, da je „Montagsrevue“ ali slabo poučena ali pa resnice nalašč neče povedati. „Tagblatt“, katerega je prištevati glasilom levičarskega kluba, pravi, da parlamentarne večine sploh ni moči sestaviti, ker je politična koalicija levičarjev s Hohenwartovci absolutno nemogoča. Levica bo v bodoče tirala politiko proste roke in pozitivno delovanje vlade sodila zgolj po svojih principih. — Tudi iz tabora nemških konservativcev prihajajo čudni glasi. „Vaterland“ se piše iz Gorenjega Avstrijskega: Pri nas sodimo koalicijsko večino jako različno, v tem pa so vsi jedini, da ne bo stalna, če se tudi posreči sestaviti jo. Stalna ne more in ne sme biti, če se tirja od nas, da se odpovemo principijelnim tirjavam. Pri nas gré vedno za večino v deželnem zboru, ker je vladi lahko doseči, da voli veliko posestvo liberalne poslance. — Včeraj imeli so levičarji posvetovanje o pogajanjih z vlado. Plener je poročal o pogovorih klubovega načelstva z ministri in jim zaupno povedal glavne poteze programa, a pristavil, da program v celoti ne bo razglašen. Če kaj, tako mora to skrivnostno pogajanje in počenjanje obuditi sum, da vlada nima dobre volje doseči sporazumljenja mej strankami, ampak da hoče — bodi že katero koli stranko — speljati na led.

Česke razmere.

Politični klub Jičinski sklical je predvčerajšnjim velik shod v Železnici, na kateri je bil povabljen

tudi državni poslanec dr. Kramář. Predsednik shodu povdarjal je v svojem govoru, da so zahtevali volilci, naj poroča njihov poslanec o svojem parlamentarnem delovanju zlasti radi zadnjega njegovega govora, ki je obudil misel, da se je poslanec oddaljil od programa, na čigar podlogi je bil voljen, česar svobodomiselná stranka ne more dopustiti. Poslanec dr. Kramář je odgovoril, da pozna pravi povod temu shodu. Govorice, ki se razširjajo glede zadnjega njegovega govora, so neosnovane. On da je hotel dokazati s svojim govorom, da imajo dežele krone češke juridično neutajivo pravo zahtevati personalne unije z monarhijo habsburško. Kramář je potem hotel iz stenografičnega zapisnika dokazati, da tisti niso o njegovem govoru točno poročali, a predsednik shoda tega ni dopustil, češ, da na češkem shodu ni smeti navajati nemških citatov. Neki volilec je ostro kritikoval politiko mladočeških poslancev, očitajoč jim, da tirajo opozicijo dosti prerahlo. Dobro je, da se je spravilo v razgovor vprašanje o personalni uniji, a narod to zahteva, naj je v starih pergamentih o tem kaj pisano ali ne. Maogi drugi volilci napadali so Kramářa in druge poslance, a tenor vseh očitanih je bil to, da mladočeški poslanci niso dovolj brezobzirni in energični, da je njih opozicija vse prekratka in preveč popustna. Ta shod je znamenit zategadelj, ker prepriča tudi slepeca, da je narod češki pripravljen za skrajno opozicijo in da ne mara o vrnitvi v vladni tabor ničesar slišati.

Avstrijsko-nemška zveza.

Berolinskim listom se poroča z Dunaja, da je bila alijantna pogodba mej Nemčijo in Avstrijo zadnji mesec izdatno popolnjena, tako da sta sedaj obe državi še ožje skoro neločljivo zvezani. Ta popolnitev alijantne pogodbe zgodila se je zategadelj, ker sta prizadeti državi izvedeli za podrobnost francosko-ruske vojaške konvencije. — Potrjena ta vest še ni, zato jo beležimo z vso previdnostjo.

Vnanje države.

Rusko-Francoska zveza.

Nemški državni kancelar je v nemškem državnem zboru omenil, da sta Rusija in Francija sklenili vojaško konvencijo. Iz Rima se sedaj poroča, da ima ta konvencija povsem defenziven značaj, da sta se kontrahenta zavezala, pomagati drug drugemu, ako bi bil napaden eden sam ali pa oba zajedno. Vsaka pogodbená država je obljubila postaviti v prvih šestih tednih po napovedi vojske na bojišče 600.000 mož in v sledečih treh tednih zopet 600.000 mož. — Da vzbuja ta vest o sklenjeni in podpisani pogodbi mej Francijo in Rusijo največjo senzacijo v vsem političnem svetu, je po sebi umevno.

Francoska kriza.

Pariški poročevalec „Budapesti Hirlap“, Székely, iztiran je bil iz Francije, ker je v listih, s katerimi je bil v zvezi, napadal in obrekoval razne veleposlanike, mej drugimi tudi barona Mohrenheima. Ista usoda zadene tudi nekega nemškega in nekega italijanskega novinarja. — Borba proti Carnotu traje še vedno in postaja vedno silnejša. Redarstvo konfiskuje sicer vse brzojavke v tej stvari, a listi se bavijo izključno s Carnotom in hočejo ga prisiliti, da odstopi. — Najbolje se godi socialistom, ker je panamska aféra prignala v socialistični tabor mnogo takih ljudi, kateri niso nikdar mislili na to, da se pridružijo tej stranki. Socialistični shodi z obligatnimi govori se vrše dan na dan, a vsi v najlepšem redu. Isto tako se vzprejemajo brez ugovora resolucije glede splošne amnestije.

Dopisi.

Iz Št. Vida, 16. januarja. [Izv. dop.]

(Ženska podružnica sv. Cirila in Metoda) v naši vasi praznovala je včeraj svoj krst. V Kraljičevi dvorani, katera je bila okičena z zastavami in zelenjem okolo podobe sv. slovanskih apostolov, zbralo se je toliko občinstva iz Šent Vida in okolice, da je primanjkovalo prostora. Ves vzporéd se je točno zvršil. Učiteljski godbeni klub je sviral več komadov v občno pohvalo. Vmes je nastopil mešan pevski zbor 24 domačih pevcev in pevk, kateri so pod vodstvom g. nadučitelja Žirovnika zapeli več zborov s tako preciznostjo, da so na občno željo morali nekatere ponavljati. Vsa čast pevcem in pevkam, vsa čast pa tudi g. Žirovniku, kateri je znova pokazal, da se tudi na kmetih lahko dosežejo lepi uspehi pri dobri volji in vstrajnosti, seveda treba je tudi take spretnosti, kakeršno je g. Žirovnik že skazal s pevskim zborom kmetskih fantov v Gorjah. Št. Vdski pevski zbor je tako krepak, da lahko nastopi v vsaki večji dvorani. Znamenit je bil nagovor gospdč. Fr. Miklavčič, učiteljice v Št. Vidu in znane slovenske pisateljice. V poetično nadahnenih besedah je razložila namen naše šolske družbe, za katero delovati je posebno poklicano narodno ženstvo. Gospdč. Franja Cirmanova je prav dobro deklamovala Gregorčičevo: „Blagovestnikom“. Po končanem vsporedu sta še zastopnika glavne družbe gg. dr.

Vošnjak in A. Koblar iz Ljubljane pozdravljala najmlajšo, že 19. žensko podružnico in vzpodbujala k vstrajnosti. Naj se ne vstrašijo zaprek in ovir, kajti „pravica in resnica, dejal je g. Koblar, sta še vedno imeli nasprotnike, pa naposled še vselej zmaga“. Končno je še bilo šaljivo srečkanje, katero je, kakor aplah slavnost, donášalo družbi precejšen dohodek. K lepemu uspehu je zelo pripomogla Ljubljanska ženska podružnica Šentjakobsko-Trnovska, katera je bila tudi po svojem načelnstvu zastopana. Pikre besede so se pa slišale od vseh strani proti kleparju Belec-u, kateri si je skoraj pete zbrusil leteč od hiše do hiše, da bi ljudi odgovarjal od pristopa k podružnici. Vprašamo tega moža, kako se to strinja z resolucijo katoliškega shoda, katera priporoča družbo sv. Cirila in Metoda? Ali je tudi ta resolucija bila le pesek v oči, pravo mnenje pa kažejo možje à la Belec, ki sedi v osrednjem odboru, mora torej vedeti, kakšno mnenje tam vlada. Prišel naj bi bil k zborovanju in slišal bi bil od vseh govornikov, da je družbi jedini namen, uzgajati katoliško-verne in svoje narodnosti zavedne Slovence. Vedenje Belečevu moramo ožigosati kot nekatoliško in nenarodno.

Prejeli smo sledeči dopis:

Slavno uredništvo!

Na podlagi § 19 tisk. zakona podpisana prosiva, da objavite v Vašem listu naslednje vrstice kot stvaren popravek k dopisu „Iz Vrhniskega okraja“ 1. jan. 1893.

1. Ni res, da je našo „Udanostno izjavo“ spisala nežna roka, ampak spisal jo je v to naprošeni mož, ker se je župan takoj izrekel zoper tako misel, češ, to utegnili bi občini škoditi.

2. Res je, da je župana naše zahtevanje naznanil sejo; vendar ne, kar bi bilo najbolj naravno in je bilo dotlej običajno, na nedeljo, ko smo bili odborniki zbrani in bi bili imeli bolj čas zborovati, ampak na ponedeljek popoldne, ko bi več odbornikov zaradi drugih opravil ne bilo moglo k seji priti.

3. Res je, da je na dotični izjavi pritisnjen obč. pečat če tudi ga je župan dal s tresočo roko.

4. Ni res, da se je vsled navedenega obnašanja našega župana „napravila“ nanj „gonja“. Če je ravnanje iz vestnega prepričanja „gonja“, da je vsled tega župan propal, tedaj uprizoril je župan sam to gonjo, ni pa se na umeten način „napravljala“.

5. Res je, da se je takoj jelo vse čuditi ravnanju županovemu, osobito pa še njega besedam: To utegnili bi škoditi, — vse, pravim, ne izvemši „častitljivega starčka“, ktereга dotični g. dopisnik po sili uvrstuje v svojo četo, ktereга pa mi občanje kljub zadnjim dogodkom prištevamo dobro vernim kat. možem.

6. Izmišljotina so sklepne besede omenjenega dopisa: „kar je oznanjevalec miru in ljubezni odobrili rekoč: Če bi stari župan še bil voljen, bi jaz takoj zapustil Horjul.“

7. Da pa naša „Ud. izjava“ res izjavlja mnenje občine, da ni slepo skovana in slepo podpisana, o tem priča ravno izid zadnje obč. volitve.

Horjul, dne 14. januarja 1893.

Jernej Logar,
Janez Čepon,
obč. svetovalec.

Domače stvari.

— (Soglašanje idej.) „Neue Freie Presse“ objavila je v soboto dne 14. t. m. iz Ljubljane silno značilen dopis, iz katerega posnamemo sledeče doslovne stavke: Glavni napadi radikalcev (tako-zvani kranjskih Rusov) veljajo knezoškofu dr. J. Missij, v katerem spoznavajo možje v Tavčarjevem spremstvu tisto velemožno osebo, katera žuga popolnoma uničiti sanje o slovanski ideji ter preprečiti ultra-slovenske načrte. Upliv knezoškofov skuša delovati zlasti na to, da se kranjska duhovščina odpravi od misli, da slovenski duhovnik mora biti v prvi vrsti neustrašen Slovenec in potem stoprav dušni pastir. V to svrhu poklicali in naselili so se v deželi zlasti jezuiti in lazaristi, v to služijo nadalje prav na tistem vršivše se ustanovitve redovnih institucij v Ljubljani in okolici in sedaj tudi v Kočevji in še marsikatero druge prireditve. Posrečilo se je že spraviti večino duhovščine s potov Mladoslavencev ter združiti jo v posebno skupino. — Tako glavno glasilo nemško-židovskih liberalcev. Mi čestitamo naši katoliški stranki na teh novih zaveznikih, ki se kažejo precej

točno informovane, zavidamo je pa ne. Kdor ni slep, naj gleda. Tužna nam majka!

— (Čitalnica Ljubljanska.) Jutri se bo vršil v redutni dvorani plesni venček narodne čitalnice Ljubljanske. Ker je to po preteku dolge vrste let prva plesna zabava v teh prostorih in ker se delajo za ples sam obširne priprave, nadejati se je od strani občinstva prav mnogobrojne udeležbe.

— (Osobna vest.) Katehet na ljudski šoli benediktink v Trstu, g. Ivan Buttignoni, je imenovan kanonikom stolnega kapitela Tržaškega.

— (Iz pisarne „Dramatičnega društva“.) Po poročilih, katera nam prihajajo iz Celja, bode udeležba pri posebnem brzovlaku, kateri nam pripelje v nedeljo 22. t. m. drage goste iz Štajerske, zelo velika. Na posebno željo Štajerskih gostov dala se bode repriza domače lirične opere „Teharski plemiči“, katera bode sigurno tudi ta dan pomnožila slavo skladatelja in pesnika. — Ker nam je v prvi vrsti skrbeti za to, da dobijo vsi došli gostje svoj sedež v gledališči, morale so se ustopnice za vse sedeže poslati prirediteljem vlaka v Celje, da se prodajo pred odhodom vlaka pri gosp. Dragotinu Hribarju v Celju in mej vožnjo po g. Paulinu. Mi torej prosimo pri tem izvanrednem slučaju slavno Ljubljansko občinstvo, katero že sedaj poprašuje po ustopnicah k tej slavnostni predstavi, za blagovoljno potrpežljivost. Nekaj ustopnic bode gotovo še na razpolaganje in te se bodo takoj po prihodu posebnega vlaka dne 22. t. m. prodajale v trafiki Ljubljanske čitalnice in pozneje pri večerni blagajnici v gledališču. Ustopnice za lože, stojišča v pritličju in na galeriji prodajale se bodo kakor po navadi. Da se pa tudi Ljubljanski obiskovalci gledišča kolikor mogoče odškodujejo, izprosila je intendantca za ta dan, to je 22. t. m., izjemno popoldansko predstavo z znižanimi cenami. Predstavljal se bode priljubljena burka „Urban Debeluhar“, katera bode brez dvoma ugajala po svoji izvrstni komiki velikemu in malemu občinstvu. Tudi z drugim repertoarjem prihodnjih dni misli „Dramatično društvo“ posebno ustreči željam občinstva. Kakor že naznanjeno, dala se bode dne 19. t. m. igra s petjem „Materin blagoslov ali Nova Chonchon“ ter opozarjamo že danes na pravočasni nakup ustopnic, ker bode hiša menda razprodana. Za sredo 25. t. m. stavljal se je na repertoar odlični igrokaz „Valenjska svatba“ („Hochzeit von Valen“), katera je na Dunajskem „Volkstheater“ doživela okolu 100 repriz in katera se je kot izvanredna repertoarna igra hranila za naše novo gledišče. Za konec prihodnjega tedna pripravlja se, ako ne bode nepričakovanih zaprek, svetovnoznana Mascagnijeva opera „Cavalleria Rusticana“, o kateri se bodejo itak še razglasila posebna naznanila.

— (Himen.) Poročil se je g. Kar. Butorac, c. kr. poštni oficijal v Ljubljani, z gospo Terezijo Ribičevno. — Gospod dr. Moric Neuberger, zdravnik v Ložu, poročil se je z gospodično Franjo Pečetovo iz Starega trga.

— (Mestna hranilnica v Kranji.) „Laibacher Zeitung“ z dne 13. januarja tega leta prišla je poročilo, da v Kranji posluje novo-ustanovljena mestna hranilnica že od novega leta 1893. naprej in da Gorenjci prav pridno ulagajo v njo svoje prištedke. Našem listu pa se iz zanesljivega vira poroča, da Kranjani in sploh Gorenjci o tacem hranilničnem poslovanju še nič ne vedo, in da mora „Laibacherica“ imeti poročevalca zelo nezanesljivega, kakeršnega se je on tudi že pred kratkim pokazal v nekem drugem poročilu o kranjskih občinskih zadevah, — ali pa je sedla na limanice kakemu podobnemu dovtipnežu. Možno je pa tudi, da je „Laibacherica“ na led speljala prebujna nje lastna fantazija, katera je sklepom občinskega zastopa Kranjskega preveč zaupala, ter si jih je prenašlo mislila izvršene in uresničene. Vladno dovoljenje za hranilnico imajo Kranjčanje že od lanske spomladi in mestni zastop volil je že pred 4 meseci hranilnični upravni odbor ter je sklenil, da ima hranilnica poslovanje pričeti s 1. januarjem leta 1893., torej bi se bilo delo v resnici lahko že pričelo z novim

*) Ta predstava naj bi se priredila pač tako, da ne bo konkurirala s sprejemom Štajercev. Opomba uredništva.

letom. Toda občinski odbor obrača, — župan pa obrne; podložil je cekljo pod branilnični voz brez potrebe, in stvar ne gre naprej. Gospod župan namreč do danes še niti ni obvestil posameznih članov upravnega odbora o njihovi izvolitvi, in tudi ni sklical člane tega odbora, da bi se konstituirali, volili ravnateljstvo in sploh delovati pričeli. — Dovoljamo si vprašati gospoda župana, ali on misli, da je vestno, če se na tak način izvršujejo občini nasproti prevzete dolžnosti?

— (Gledališki vlak štajerskih Slovencev) vozil bode po znižani ceni v nedeljo dne 22. t. m. iz Celja ob 2.20 min. popoldne in dohajal v Ljubljano ob 4. uri 50 min. popoldne. Cene iz Celja do Ljubljane in nazaj so: 5 gld. v I., 3 gld. 80 kr. v II. in 2 gld. 50 kr. v III. razredu. Vozni listki dobivajo se pri g. Drag. Hribarju v Celji tudi za nastopne postaje: Laški trg (odhod ob 2.37 min.) cene: gld. 4.40, 3.30 in 2.20; Zidani most (odh. 3.04 min.) gld. 3.60, 2.70 in 1.80; Hrastnik (odh. 3.18 min.) gld. 3.20, 2.40 in 1.60; Trbovlje (odh. 3.27 min.) gld. 3.—, 2.25 in 1.50; Zagorje (odh. 3.36 min.) gld. 2.80, 2.10 in 1.40; Litija (odh. 4.20 min.) gld. 1.90, 1.45 in 95 kr. O slavnosti v Ljubljani izdaval se bode poseben program. Nazaj se vozi lahko z vsakim osebnim vlakom v teku osmih dnij. Vstopnice k slavnostni predstavi se bodo dobivale v Celji, v vlaku in v Ljubljani.

— (Dvajset kron družbi sv. Cirila in Metoda) daroval je rodoljubni župan v Velenji na Spodnjem Štajerskem g. Vincencij Ježovnik. Naj bi našel prav mnogo posnemovalcev!

— (Čudna odškodnina.) Za čas strelnih vaj topničarjev ne smejo posestniki spuščati svoje živine na pašo poleg strelišča na Krškem, ampak jo morajo imeti v hlevu. Zato pa dobé tudi „mastno“ odškodnino. Tako pripovedujejo „Dol. Novice“, da je dobil posestnik J. Urbanc iz vasi Brege celih 29 kr. piši dve tindi vaset krajcarjev odškodnine, ker 20 dni ni smel pasti 7 glav goveje živine in pa 6 prašcev zunaj hiše na paši. Po kakem „ključu“ se je izračunila ta zares čudna odškodnina, ni znano.

— (V Celovci še ne znajo slovenski.) Navzlic odloku ministerstva, da mora magistrat Celovski reševati slovenske uloge slovenski, naznanila se je zopet neka odločba slovenski stranki v nemškem jeziku. Reklo se je samo še: Slovenski odgovor sledi. Gotovo se misli na ta način le nagajati vladi in grešiti na potrpežljivost slovenskih strank. Slovenci naj se ne dajo plašiti po takem podlem postopanju in naj odločno zahtevajo svoje pravice.

— (Akademično društvo „Triglav“ v Gradci) priredi dne 24. t. m. tudi letos svojo običajno veselico. Sodeč po pripravah, katerih se je odbor lotil z vso marljivostjo, obeta biti večer jeden najsijajnejših v številu slavnostij in besed, katere je kedaj priredil „Triglav“. Vzpored je povse zanimiv. Poleg krasnega kvarteta „Njega ni“ — mojsterkega dela našega znanega skladatelja g. A. Foersterja — utegneta poslušalce zanimati dve točki programa: nov samospev (za bariton), ki ima v g. dru. Ipavcu ravno tako izvrstnega kompoziterja, kakor ga bo našel v g. drd. med. B. Stuhecu interpreti, ki je popolnoma kos svoji nalogi — in „Kolo“ iz opere „Teharski plemiči“, kateri je g. drd. med. St. Švab nalašč za to priliko priredil za tamburaški zbor. Uspeh, ki so ga imeli „Teharski plemiči“ pri predstavah v deželni gledališči Ljubljanskem, ime, katero uživa g. dr. Benj. Ipavec tudi v tukajšnjih muzikalnih krogih, bode gotovo privabil veliko število odličnega občinstva. Slednjič bodi še omenjeno, da se vrši veselica v hotelu „Daniel“ — najpripravnejšem in najelegantnejšem lokalu v Gradci, da bo torej tudi ustrezno onim čestitim gostom, kateri se želé zabavati pri plesu, ki bo sledil koncertu.

Prvo krono
družbi sv. Cirila in Metoda!

Razne vesti.

— (Ustavljena preiskava.) Nemški listi so ob svojem času vedeli mnogo pripovedovati o veleizdajskih govorih, ki so jih govorili češki Sokoli v Nancyju ob priliki tamošnje velikanske slavnosti francoskih gimnastov. Proti načelniku zaveze čeških Sokolskih društev dr. Podlipnemu se je res tudi

vršila sodna preiskava zaradi zločina veleizdaje. Ker pa ta preiskava ni dognala nič pozitivnega — zaustavili so jo te dni.

* (Socijalizem in južni Slovani.) Da za socijalistične ideje mej južnimi Slovani ni povoljno polje, temu je jasen dokaz socijalno-demokratski list „Rabotnik“, ki izhaja nekoliko mesecev v Trnovu na Bolgarskem. List ima 68 naročnikov, izmed katerih pa je naročnino plačalo samo 13, ostali ga dobivajo brezplačno — da se razširja socijalistična ideja.

* (Izgubljen dobiček.) Dva italijanska pevca, Gvidon Risteri in Vittorio Lornaga, sta bila lani angaževana v Št. Pavlu v Braziliji ter si vkupe nabavila neko srečko. Koncem sezone šla sta vsak po svoji poti in ker drug drugemu nista zaupala kupljeno srečko, izročila sta jo nekemu bankirju, da jo shrani. Pred kratkim je bilo srečkanje in vlečena je bila dotična italijanskima pevcema lastna srečka; dobiček je iznašal 1/4 milijona gold., a ko sta pevca brzojavila bankirju radi dobitka, dobila sta odgovor, da jemož dvigniti dobiček, ob enem pa odnesel kopita Bog vedi kam.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 17. januarja. V klubu nemških levičarjev poročal Plener zaupno o pogajanjih z vlado. Definitivno se bode ukrepalo pozneje.

Pariz, 17. januarja. Lesseps, Fontane in Cottu izjavili, da ni bila panamska družba nikdar v nikaki zvezi z inozemskimi poslaniki.

Pariz, 17. januarja. Razen Szekelyja bili iztirani še Rikard Alt, poročevalec lista „Corriere di Napoli“ in baron Wedell, poročevalec „Berliner Localanzeigerja“. Ista usoda utegne zadeti Carrela, poročevalca „Pall-Mall Gazette“ in italijanskega novinarja Bernasconija.

Pariz 17. januarja. V parlamentu interpeliral boulangist Millevoye pravosodnega ministra o panamski aferi ter zahteval, da se začne sodno postopanje zoper prouzročitelja vsega škandala Artona in Herza. Minister Bourgeois odgovoril, da je posredovanjem ministerstva vnanjih rečij storil potrebne korake, da prideta imenovani dve osobi sodišču v roke.

London 17. januarja. „Daily News“ javlja iz kahir: Angleška oblastva ne bodo priznala novo imenovanega ministerskega predsednika. Sodi se, da sta njega imenovanje izposlovala pri Kedivu Rusija in Francija. Kediv in novi minister se nikakor ne marata udati angleškemu pritisku. „Times“ pravi, da utegne kediva zadeti tista usoda, kakor o svojem času Ismael-pašo.

Spominjajte se dijaške in ljudske kuhinje pri igrah in stavah, pri svečanostih in oporokah, kakor tudi pri nepričakovanih dobitkih.

Umrli so v Ljubljani:

15. januarja: Elizabeta Stenovic, sodarjeva žena, 73 let, Gradišče št. 14, pljučni emphysem.

16. januarja: Jožef Schreyer, posestnik, 46 let, Špitalske ulice št. 9, pljučni edem. — Lucija Švigel, tesarjeva vdova, 74 let, Konjušne ulice št. 6, marasmus.

V deželni bolnici:

14. januarja: Helena Čermak, gostija, 73 let, srčna hiba.

Tujci:

16. januarja.

Pri Mattei: Harter, Stich, Gottfried z Dunaja. — Kokol iz Maribora. — Hanzik iz Trbiča.

Pri Slonu: Wild, Birner iz Gradca. — Hirsch iz Monakovega. — Rottensteier iz Bistrice. — Pl. Malberg z Dunaja.

Pri južnem koledvoru: Valentinci z Dunaja.

Pri bavarskem dvoru: Baloch, Cock z Dunaja.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
16. jan.	7. zjutraj	784.4 mm.	-12.4 C	sl. vzh.	obl.	4.30 mm
	2. popol.	722.3 mm.	-10.2 C	sl. svz.	snež.	
	9. zvečer	730.5 mm.	-12.6 C	sl. svz.	snež.	snež.

Oblačno. polagoma sneženje. — Srednja temperatura -11.7, za 9.4° pod normalom.

Dunajska borza.

dné 17. januarja t. l.

	včeraj	—	danes
Papirna renta	gld. 98.50	—	gld. 98.65
Srebrna renta	98.25	—	98.35
Zlata renta	116.60	—	116.70
5% marcna renta	100.90	—	100.80
Akcije narodne banke	998.—	—	1000.—
Kreditne akcije	520.75	—	523.75
London	120.70	—	120.65
Srebro	—	—	—
Napol.	9.61	—	9.61
C. kr. cekini	5.68	—	5.68
Nemške marke	59.20	—	59.20

MAGGI JEVO zabelo za juhe

ima vse prednosti glede izdatnosti, cenosti in trpežnosti ter se dobiva v steklenicah že od 45 kr. naprej pri Jan. Luckmannu.

Češki krompir

najboljše kakovosti se dobiva v vsaki poljubni količini po ceni 3 do 3 1/2 gld. 100 klg., kakor tudi najboljša

ogrska čebula

(53—1)

pri

Josipu Leuzu,

Resljeva cesta, Mesarski most.

Velika soba s kabinetom

(48—2)

na Frana Josipa nasipu hiš. šte. 5, I. nadstropje, z lepim pohištvo, dá se v najem z dném 1. februarija. Več se izve v Müllerjevem anonémnem uradu.

Trgovsk pomočnik

20 let star, izurjen v trgovini z mešanim blagom, slov. in nemškega jezika v govoru in pisavi popolnoma zmožen, išče primerne službe. — Ponudbe pod A. K. 333 v Kranji.

KARL TILL

Ljubljana, Špitalske ulice št. 10.

Risalnice, risalni ogel, risalni čavlički, risalne šine, risala, predloge za ronde pisavo, peresa za ronde pisavo, škrikljati klinci, škrikljne ploščice, pisalne mape, pisalni papir, pisanke, šolske torbe, sepija tinta, jeklena peresa, predloge za pokončno pisavo, peresa za pokončno pisavo, sindetikon, bela kreda za tablo, nožičevke, mape za pisanke, tinte črne in barvaste, tintni gumi, tintni črtniki, črtnilec, tintniki, kvadratna črtala, risalniki, risarski bloki, risarski papir, predloge za risanje, orodje za (1024) risanje. IV. (19)

C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnic.

Izvod

iz voznega reda veljavnega od 1. oktobra 1892.

Nastopno omenjeni prihajalni in odhajalni časi označeni so v srednjeevropskem času.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.).

Ob 6. uri 38 min. zjutraj osebni vlak na Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj.

Ob 11. uri 55 min. predpoldne osebni vlak na Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj.

Ob 4. uri 21 min. popoldan osebni vlak na Trbiž, Beljak, Celovec, Solnograd, Inomost, Pariz, Linc, Ischl, Budejovice, Plzenj, Marijine vane, Eger, Francove vane, Prago, Karlove vane, Draždane, Dunaj via Amstetten.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.).

Ob 7. uri 10 min. zjutraj osebni vlak iz Dunaja via Amstetten, Draždani, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Eger, Marijinih varov, Plzenja, Budejovic, Solnograda, Linca, Ischija, Ljubna, Celovca, Franzensfeste, Trbiža.

Ob 4. uri 55 min. popoldne osebni vlak iz Dunaja, Ljubna, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontablja, Trbiža.

Ob 9. uri 27 min. zvečer osebni vlak iz Dunaja, Ljubna, Beljaka, Celovca, Pontablja, Trbiža.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.).

Ob 7. uri 15 min. zjutraj v Kamnik.

„ 2. „ 10 „ popoldne v Kamnik.

„ 7. „ 00 „ zvečer v Kamnik.

Prihod v Ljubljano (drž. kol.).

Ob 6. uri 35 min. zjutraj iz Kamnika.

„ 11. „ 08 „ popoldne iz Kamnika.

„ 6. „ 20 „ zvečer iz Kamnika.

Srednje-evropejski čas je krajnemu času v Ljubljani za 2 minute naprej. (1208—11)

Štev. 559.

Razglas.

Pobiranje pasjega davka za 1893 leto pričelo se je s 1. januarjem letos in je plačati ta davek v okrožji Ljubljanskega mesta od vsakega psa, izimši one, kateri so za varstvo samotnih posestev neobhodno potrebni.

Lastniki psov naj si najpozneje do 1. februarija t. l. preskrbijo letošnje marke, ki se dolé pri mestni blagajnici proti plačilu

4 gld. av. v.

Z ozirom na § 14. zvršilne naredbe o pobiranju pasjega davka, se lastniki psov opozarjajo, naj o pravem času vplačajo takso, ker bode konjač od 1. februarija t. l. počenši vse tiste pse polovil, ki se bodo nahajali na ulicah brez letos veljavne marke.

Mestni magistrat Ljubljanski

(43—3)

dné 9. januarja 1893.

Svoji k svojim.

Slovenec z dušo i telom, še ne 30 let star, poštenega in odkritosrčnega značaja, z gotovo letno plačo čez 1000 gld. ter varčen in ne zadolžen, a žalibože v Nemcih bivajoč, želi Slovenko, narodno gospodično (a ne modne dame) iz dobre hiše, s primernim premoženjem za svojo ženko pridobiti.

Dopise naj se blagovoli pošiljati pod naslovom „Slovenec na ptujem“ upravnistvu „Slovenskega Naroda“ v Ljubljani.

Za popolno tajnost se jamči.

(41—3)

Izdajatelj in odgovorni urednik: Josip Noll.

„THE GRESHAM“

zavarovalno društvo za življenje v Londonu.

Filijala za Avstrijo:

Dunaj, I., Giselastrasse

št. 1, v hiši društva.

Filijala za Ogersko:

Pešta, Franz-Josefsplatz

št. 5 in 6, v hiši društva.

Društvena aktiva dné 30. junija 1891 frank. 117,550.797—

Letni dohodki na premijah in obrestih dne 30. junija 1891 „ 20,725.259—

Izplačitve zavarovalnin in rent in zakupu in itd. za obstanka društva (1848) „ 249,311.449—

V poslednjem dvanajstmesecnej poslovalnej perijodi uložilo se je pri društvu za „ 61,372.000—

novih ponudb, vsled česar znaša skupni znesek za obstanka društva na uloženi ponudbah „ 1,728,184.555—

Prospekte in tarife, na podlagi katerih izdaja družba police, kakor tudi obrazce za predloge daje brezplačno

Glavna agentura v Ljubljani, na Tržaški cesti št. 3, II. nadstropje pri Guidu Zescho-tu. (340—12)

Novo racionalno zdravljenje.

Vsem bolnim na živcih

se najtopleje priporoča 21. izdaja izšle brošure Romana Weissmann-a

Ueber Nervenkrankheiten, Vorbeugung und Heilung.

Dobiva se zastoj (700—17)

v c. kr. vseučilišni knjigarni: JURIJ SZELINSKI, Stefansplatz 6., Wien.

Spričevala znanih zdravnikov.

Lastnina in tisk „Národne Tiskarne“.